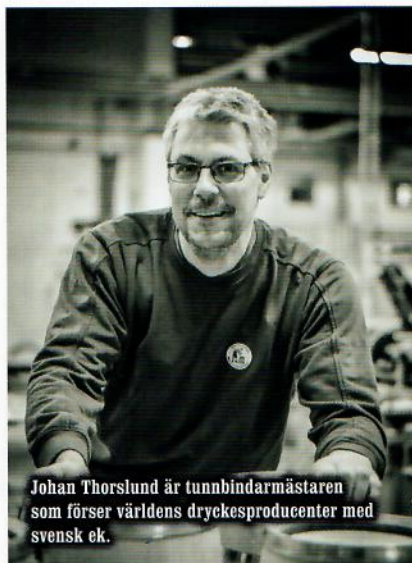

På det rymliga fabriksgolvet är det full aktivitet. Det är inte så många som arbetar samtidigt, men det de gör tar plats. På ett hörn av golvet ligger en ekstam uppsågad i lika långa längder. Strax intill står den stora klyven och bredvid den sågas brädor med precision. Tunnbinderi, som det lite förenklat kallas, är ett hantverk som både kan vara tungt och kräver noggrannhet.

Jag har kört genom den vackraste av sörm-ländska landsbygder för att komma hit till Högsjö. Vid vägen finns dels en av trafikverkets skyltar som förkunnar "Tunnbinderi", dels en egen som visar att jag kommit till Thorslundkagge. Och Thorslund, det är Johan Thorslund som möter mig i egen hög person genom att nästan direkt ge mig en utmaning. Jag får tio ekbitar som jag ska dela in i amerikansk respektive svensk ek.

Quercus alba eller Quercus robur alltså. För alla oss som dricker vin och whisky lagrat i trätunnor dagarna i ända borde det vara en lätt match. Det är det inte. Träets fenoler, som bland annat styr doft och smak, kommer fram tydligare när det finns alkoholhaltig vätska i eken. Nu är det väldigt liten skillnad mellan ekbitarna, även till utseendet.

EFTER GANSKA LÅNGBETÄNKETID delar jag upp bitarna i två högar. Det visar sig att jag har åtta rätt av tio vilket ändå får anses överraskande bra. Johan Thorslund berättar att hans eget sätt att säkrast skilja eksorterna åt är att kolla in följesedeln ...

Johan Thorslund är tunnbindermästaren som förser världens dryckesproducenter med svensk ek.

Hans favoritämne i skolan var, föga förvånande, träslöjd och redan i nionde klass försökte han få lärarens tillåtelse att tillverka en ektunna. Det blev ett nej från läraren som tyckte att det var en alldeles för svår uppgift för en niondeklassare. Projektet slutade istället med en pik till läraren – nämligen en ispik.

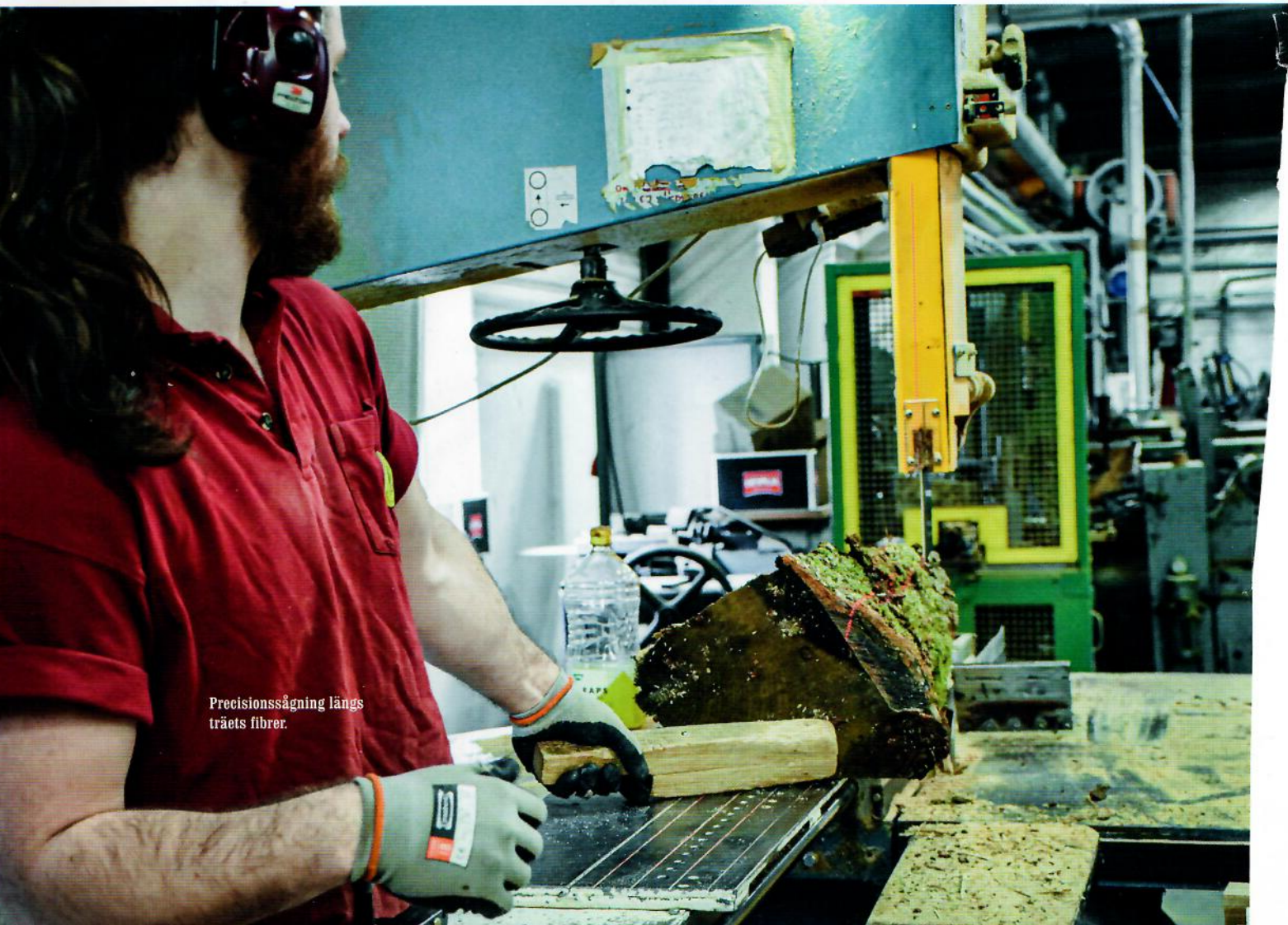
Att göra något annorlunda av trä var alltid hans mål, och redan i mellanstadiet gjorde han välvtt lock på träkistan i slöjden, när alla andra gjorde platt. Föräldrarna var inga snickare, men pappan har vissa snickeriskunskaper. Han hjälpte sonen när han inte gav upp idén om att lära sig binda en tunna och när Johan var femton bokade de in ett besök hos tunnbindermästaren Karl Lindbom på Gotland. Året därpå gick resan till Storbritannien för en sommars ytterligare förkovran i tunnbinderiteknik för dryckestunnor.

– Jag hade ett tag någon tanke på att bli tolk, men bytte till gymnasiet i Norrköping med inriktning tunnbinderi, berättar Johan som var enda eleven med just det ämnet i fokus.

ÅR 1988 STARTADE HAN SIN TUNNBINDERIVERKSAMHET och 1997 fick han sitt mästarebrev, som den förste i Sverige på 50 år. År 2012 flyttade han verksamheten till Högsjö där det legat sedan dess i rymliga lokaler. Numera finns det två tunnbinderier i Sverige, men det är bara Johan Thorslund som specialiserat sig på att tillverka trätunnor för dryckeslagring.

Vad har du själv för erfarenhet av exempelvis whisky?

– Mycket liten. Men en av mina söner, Rikard, är expert. Så vi köper in vin och sprit som vi lagrar för att kunna visa för folk hur eken påverkar drycken.

Precisionssågning längs träets fibrer.